

Hon vågar att komma nära med hjälp av kameran. Nu möter du henne en gång i månaden i NWT:s Helg. Filmaren Sara Broos hittar inspiration i Berlin men hjärtat och livet finns i Fryksdalen.

Om det autentiska

Min systerdotter spelar piano och lever sig in i musiken. Jag säger att hon spelar med sån känsla och inlevelse. Hon förstår inte och ber mig förklara, men jag lyckas inte riktigt nå fram. Vad är skillnaden, att göra något med känsla, ”inner feeling”, eller att bara spela mekaniskt och duktigt? Det finns mängder av begåvade musiker eller konstnärer, men de som verkligen kan beröra är inte lika många. Många pratar om äkthet och autenticitet, hur viktigt det är att vara sig själv, att följa sitt hjärta, vara närvarande. Många bär nog på en längtan efter ett enklare liv, utan så mycket distraktioner, skärmtid, materialism. Men maskineriet pågår och det är svårt att värja sig. Lätt att förlora sig själv, glömma bort vem man är och stänga av.

Jag körde bil hem en kväll från Teaterbiografen i Sunne efter att ha sett filmen ”A Star is Born”. Termometern i bilen visade -16. Det frusna vinterlandskapet, frosten som blänkte från träden i månskenet. Ett ensamt rådjur som sprang över vägen. Så kom tårarna. Filmen var inte var fantastisk, men berörde mig ändå starkt.

Efter en spelning i Kalifornien hamnar den kända alkoholiserade artisten Jackson Maine på en bar där han träffar den vackra okända servitrisen Ally som uppträder på scen. Han möter upp henne backstage och vill se henne osminkad, hur hon verkligen ser ut. De blir nära. Jack lyckas övertala henne att sjunga med honom och snabbt blir hon en stjärna med egen solo-karriär. Men ju mer framgångsrik hon blir desto mer glider de ifrån varandra.

Hon väljer en yttlig värld där hon låter andra omforma henne till en produkt. Det han en gång blev kär i slipas bort, sminkas över. Hon blir en annan, men är så förförd av framgången att hon misstolkar hans frustation och sorg med avundsjuka. Han vill bara att hon ska komma tillbaka till sig själv, uttrycka något från hjärtat, något som betyder något. Med känsla. Han blir alltmer alkoholiserad och tar till slut sitt liv.

Jag vet inte längre hur jag skulle överleva i den här världen utan naturen. Alla spel som pågår, konstruktioner och yta. För mig är räddningen att leva på en plats där något annat tar över och dagligen påminner mig om det som är sant eller på riktigt. Naturen

Greta Thunberg följer sina ideal och övertygelser.

FOTO: HANNA FRANZÉN/TT

kan inte förstå sig. Den kan vara förförisk och smärtsamt vacker, men den behöver inte vår bekräftelse, den behöver inte ens oss. En NWT-läsare skrev ett fint mejl till mig, om ”vackerheten” i naturen; ”Jag vill tro att evolutionen är funktionell, att den inte har gjort mer än behövt är. Ändå, när vi ser oss omkring i naturen, är nästan allt så vackert, tilltalande, ja faktiskt så ”onödigt” vackert”. (Lars Efraimsson).

Min fina kollega Maria Westerberg skriver ju ofta om djuren och naturen och lever verkligen i samklang och symbios med den. Det finns inte många människor som hon. På Värmlands Bokfestival i november träffade jag Olle Holmlöv, en författare bosatt i norra Värmland. Han tilldelades 2018 Värmlands Litteraturstipendium för den fina boken ”Djuröga, en essä om att se och bli sedd av vilda djur”. Den som har ”djuröga” är uppmärksam på amygdalans kunskap, ser djuren och lyssnar på dem, läser naturen med ingående kunskap. Olle Holmlöv lever i ett sammanhang med ett pågående samtal om djur och natur.

Jag tänker på Henry David Thoreaus bok Walden. År 1845

byggde Thoreau en stuga vid tjärnen Walden i Massachusetts. Han levde nära naturen i över två år och hade under tiden knappt någon kontakt med civilisationen. Skildringen av det enkla och oberoende livet i skogen är ett exempel på hans kritik mot det framväxande moderna samhällets baksidor. Detta var 1845. Hans tänkande har påverkat och påverkar fortfarande miljontals människor världen över.

Greta Thunberg, 16 år, skolstrejkar varje fredag för klimatet och har väckt stor uppmärksamhet världen över. Se den rörande intervjun med henne i Skavlan (18/1) där hon även berättar att hon har Aspergers. Skavlan frågar hur hennes engagemang för klimatet påverkats av hennes diagnos.

”Det har påverkat allt för om jag inte hade haft Aspergers och varit så konstig så hade jag fastnat i det här sociala spelet som alla andra verkar vara så förtjusta i”. Hon måste följa det hon tror på, leva efter sina ideal och övertygelser. Hon kan inte förstå sig. När jag lyssnar på henne känner jag hopp och tänker jag att vissa människor är mer som djuren och naturen; självklara och autentiska.

Sara Broos
sara.broos@nwt.se

”Naturen kan vara förförisk och smärtsamt vacker, men den behöver inte vår bekräftelse, den behöver inte ens oss.”